

kompensation for skatten af SP-bidraget til beskæftigede med lave indkomster, hvis ikke man er gift med en ægtefælle, som kan udnytte det højere bundfradrag for mellemskatten.

Det eneste, der sker for alle med en arbejdsindkomst på under 235.600 kr. (eller en samlet husstandsindkomst for ægtefæller på under 471.200 kr.) er, at de får lov til at få deres pensionsopsparing i form af SP-bidrag udbetalt, efter at beløbet er beskattet. Hvis man skal have fuld glæde af regeringens fremrykkede skattelettelser, skal man imidlertid have en indkomst på mindst 276.000 kr. (eller en samlet husstandsindkomst for ægtefæller på mindst 552.000 kr.).

Skal man derfor give en mere præcis beskrivelse af det, som regeringen gør på pensionsområdet, så er det også her at skyde problemerne foran sig gennem en forringet pensionsopsparing, som især vil kunne mærkes for de grupper, der i forvejen har den mindste pensionsdækning. Dette er i øvrigt tankevækkende på et tidspunkt, hvor man forhandler på arbejdsmarkedet for at forbedre pensionsdækningen for de samme grupper.

På skatteområdet finansierer man fremrykningen af skattelettelserne til de lidt bedre stillede grupper på arbejdsmarkedet gennem beskatning af den hidtidige pensionsopsparing. De lavestlønnede på arbejdsmarkedet kommer herigenem til at finansiere skattelettelserne til de bedrestillede uden selv at få del i gevinsterne. De får bare lov til at betale.

Men hvad er plottet så? Jo, det er, at de flere penge til forbrug, som jo er resultatet, gives med virkning fra den 1. januar 2004 og derfor rent teknisk må gives med dobbelt virkning i andet halvår af 2004. I 2005 fordeles virkningen derimod over hele året. Det indebærer, at mens folk vil opleve at få flere penge mellem hænderne fra 1. juni i år, så vil de kunne imødesee stigninger i skatten i forhold hertil både pr. 1. januar 2005 og 1. januar 2006 – altså har regeringen allerede nu varslet to gange skattestigninger!

Eftersom regeringen synes at prioritere bestikelseeffekten over beskæftigelseeffekten, noterer Socialdemokratiet sig med interesse, at »den følelsesmæssige skattelettelse« er størst i perioden mellem den 1. juni og den 1. december i år. Herefter sætter regeringen jo skatten op!

Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget finder, at det er både uansvarligt og uanstændigt

at fremrykke regeringens ufinansierede skattelettelser.

For det første er det et elendigt tiltag, hvis hensigten er at fremme beskæftigelsen. Regeringens egne tal dokumenterer, at skattelettelser er den absolut dårligste måde at fremme beskæftigelsen på. Således løber prisen pr. nyt job op i over 1 mio. kr. Det kan gøres langt, langt bedre.

For det andet betales de såkaldte skattelettelser 100 pct. af skatteborgerne selv i form af SP-bidraget. Denne øvelse rammer tilmed med kirurgisk præcision de dårligt stillede, der får ringe eller slet ingen gavn af skattelettelserne, men til gengæld mister en væsentlig del af deres pensionsopsparing. De velstillede derimod får en klar nettofordel ud af øvelsen: Omfordeling fra fattig til rig.

SF vil det stik modsatte: Omfordeling fra rig til fattig. Derfor stemmer SF imod lovforslaget.

Enhedslistens medlem af udvalget udtaler, at de allerede gennemførte skattelettelser blev socialt fordelt: Pensionister, arbejdsløse, førtidspensionister, kontanthjælpsmodtagere og uddannelsessøgende, der alle har lave indkomster, fik 0 kr. i lettelse, ansatte med lav løn fik 1.000 kr. i lettelse, mens direktøren med en millionindtægt fik 2.700 kr. i lettelse.

Denne skævhed bliver endnu værre med denne lov. De, der ikke fik noget i første omgang, får igen 0 kr. Lavtlønnede, der sidst fik lidt, får denne gang 0 kr. Først hvis man tjener 250.000 kr. om året, får man lidt, nemlig 725 kr. om året, mens direktøren igen får mest: 2.565 kr. om året.

Hvis skattelettelsen havde vendt den modsatte vej, kunne den have fået Enhedslistens støtte, men det her er hamrende socialt!

Et tredje mindretal (RV) vil stemme hverken for eller imod lovforslaget og de stillede ændringsforslag.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Simut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen. Der gøres opmærksom på, at et flertal eller et mindretal i udvalget ikke altid vil afspejle et flertal/mindretal ved afstemning i Folketingssalen.